

Tisztelt Rektor Úr,
Tisztelt Szenátus,
Tisztelt végzős hallgatóink és vendégeink !

Egy orvos életében a diploma átvételének napja életének különösen fontos eseményei közé tartozik. Aki az orvoslás hivatását tűzi ki maga elé célul, tisztában kell, hogy legyen a szakmai tudás megszerzésének küzdelmeivel, gyötrelmeivel és a tudás birtoklásának örömeivel is. Ennek a hosszú útnak utolsó állomása a mai nap, amely egy egész életen keresztül kiemelkedő élményként és emlékként kell hogy szolgáljon.

Az Egyetem életében is kiemelkedő ünnep a diploma átadása, hiszen az oktatók munkájának végső gyümölcsét kaphatja kezébe a hallgató. Ez a gyümölcs ma nagyon értékes, hiszen Európa nemzetei elismerik munkánk értékét, a frissen végzett orvosok határainkon túl is bizonyíthatják felkészültségüket a modern orvostudomány ismeretanyagának büszke birtokosaként. Az elismerést jelzi az Egyetemünkre jelentkező külföldi hallgatók szép száma is, akik manapság már életünk részeivé váltak és a soknemzetiségű hallgatói kör valódi nagy egyetemekre jellemző nemzetközi hangulatot is teremt.

A tanulmányok befejezését követően egy pillanatra elgondolkozhat minden frissen végzett orvos, hogy szakmájának hol a helye a mai világban és a magasszintű szakmai ismeretanyag mellett milyen egyéb tulajdonságok szükségesek az orvosi munkához. Az internet, a szédítő sebességű elektronikus információ, a felgyorsult hétköznapok egy orvos tevékenységét is jelentősen megváltoztatták. Munkánkban, gondolkodásunkban alkalmazni kell azokat a modern eszközöket, amelyek a gyors információnyerés hatalmát a kezünkbe adják. Enélkül tudásanyagunk elavul, adatkezelésünk elégtelenné válik, fokozatosan lemaradunk a kívánt szakmai szinttől. Azonban a beteg ember nem egy mechanikus és sematikus, lélektelen technológiát vár el a gyógyító orvostól. Az orvos és beteg kapcsolat egy olyan bizalmi légkört igényel, amely a gyógyulni kívánó ember lelki vezetését biztosítja.

A beteg megnyugtatása, valamint a betegséggel folytatott küzdelemben egy olyan lelki megerősítés biztosítása, amely fenntartja a gyógyulás reményét, ez az orvos egyik fontos feladata, melyet csak tőle kaphat a beteg. Az empátia az orvos legfontosabb tulajdonsága és egyben lelkiismeretes munkájának ellenőre is. Sokszor felmerül a kérdés, hogyan bánjunk a beteggel, milyen viselkedésforma várható el az orvostól. A válasz rendkívül egyszerű. A beteget úgy kell tekintenünk, mintha saját édesanyánkról volna szó a gyógyítás során. Ekkor nem tévedhetünk a lelki vezetést illetően és lelkiismeretességünk is kiállja az erkölcsi próbát.

Azt hiszem ezekből a gondolatokból is kiderül, hogy milyen nehéz jó orvosnak lenni, hiszen minden cselekedetünk, minden tevékenységünk, talán még gondolataink elé is igen magas mércét állít a társadalom.

A megpróbáltatás egy másik oldala a folyamatos önképzés teljesítése. Azt hiszem, hogy ez is elsősorban lelkiismereti kérdés kell hogy legyen. Az orvosnak nagymértékben ismerni kell saját tudásának határait, amelyet feladatkörétől függően lehetőleg tágítani kell és kritikusan fel kell ismernie tudásának hiányosságait, fel kell ismernie azokat a helyzeteket, amikor a beteg érdekében más segítségéhez kell fordulnia. Ez a feltétele annak, hogy a „nil nocere” alapelvét mradéktalanul betarthassuk. A mindennapi gyógyító munka mellett is ismernünk kell a tudomány legújabb eredményeit, ha nem is mély alaposággal mint egy kutatásokat végző orvos, de legalább azokat az újabb lehetőségeket, amelyek előmozdítják betegeink gyógyulását. Ennek megfelelően az orvos egyik fontos tulajdonsága a kíváncsiság az orvostudomány új eredményei iránt. Aki korán megismeri az újabb tudományos ismereteket, hamarabb és eredményesen is tudja alkalmazni azokat.

Bár az alábbi gondolatokat Ramon Y Cajal elsősorban a kutatókra értette, a tudására büszke gyakorló orvos tulajdonságait is meghatározhatja:

„A kutató nélkülözhetetlen tulajdonságai: a szellemi függetlenség, az ítélőképes tudásszomj, a fáradhatatlan munkakedv, a haza szeretete és a dicsőségvágy”.

Két fontos gondolatot szeretnék még kiemelni, amely az orvos életvitelének lényegéhez szervesen hozzátartozik. Az orvosnak ismernie kell azokat a szépségeket,

amelyeket az emberiség hosszú fejlődése során megalkotott. Ezt elsősorban a művészetek megismerése, illetve szeretete útján viheti véghez. Az emberi alkotó művészet hűen ábrázolja az emberi boldogság és szenvedés minden árnyalatát, melyek a gyógyító orvos emberismertét jelentősen kiszélesítik. Különösen hangsúlyoznám a képzőművészetek és a zene hatását, amelyek jelentősen hozzájárulnak személyiség fejlődésünkhöz, segítik számunkra minél jobban megérteni az emberek érzelmeit és emellett erőt és megnyugtatót adhatnak az orvos gyakran zaklatott életvitelében.

A másik lényeges elem életünk során, hogy nemcsak betegeink, hanem saját egészségünkre is fokozott figyelmet fordítsunk. Mutassunk példát egészséges életmóddal, táplálkozzunk korszerűen, igyekezzünk testsúlyunkat fiziológiás határok között tartani. Erőnlétünket lehetőség szerint rendszeres fizikai aktivitással tartsuk fenn. Az orvosi munka rendkívül fárasztó, különösen az ügyeleti feladatok ellátása, mely folyamatosan megfelelő állóképességet igényel. Munkánk maradéktalan teljesítéséhez ez a megfelelő fizikai állapot feltétlenül szükséges.

Tisztelt frissen végzett kollegák !

Hosszú és nehézségekkel teli tanulmányokat követően, kikerülve az Alma Mater védőszárnyai alól most olyan hivatás gyakorlását kezditek meg, amely minden társadalomban, minden körülmények között kivételes megbecsülésnek örvend. Az orvos gyógyító munkája tiszteletet vált ki az emberekben, kisugárzása önmagában lelki megnyugvást kelt. Gyógyító munkátokat végezzétek alázattal, tekintsétek szolgálatnak hazátok polgárainak egészségvédelmét és gondolatok szeretettel, utólag feltehetően némi nosztalgiával az intézményünkben eltöltött – most már nyugodtan mondhatjuk – sikeres esztendőkre.

Adjon a Jóisten mindehhez egészséget sok erőt és egészséget, Isten veletek !